

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. liepos 1 d. Nr. 21RE3-88 (AG3-76/25-2024)

Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja), Danutės Kulikauskienės ir Ramintos Ramanauskienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., atsakovės Šiaulių rajono savivaldybės administracijos atstovei N. B.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą dėl atsakovės Šiaulių rajono savivaldybės administracijos administracinio sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. Y. (toliau – ir Pareiškėjas) 2024 m. gegužės 27 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl Šiaulių rajono savivaldybės administracijos Eismo komisijos sprendimo“ (toliau – ir skundas, b. l. 1-3), kuriuo prašo: 1) „panaikinti Šiaulių rajono savivaldybės administracijos (toliau Atsakovė arba Administracija) Eismo saugumo komisijos sprendimą 2024-04-30 Nr. SG-597(3.3E)“ (toliau – Raštas); 2) „įpareigoti Šiaulių rajono savivaldybės administracijos Eismo saugumo komisiją klausimą dėl kelio ženklų panaikinimo nagrinėti iš naujo, į komisijos posėdį kviečiant mane (X. Y.) ir X. X.“; 3) „įpareigoti Šiaulių rajono savivaldybės administracijos Eismo saugumo komisiją, pilnai ir visapusiškai išnagrinėjus kelio ženklų galimo naikinimo klausimą, priimti pilnai ir visapusiškai teisiškai bei argumentuotai pagrįstą sprendimą“.

Skunde nurodyta, kad prieš keletą metų Šiaulių rajono Kėblių kaimo 6 gyventojai, t. y. Pareiškėjas, X. X. ir Y. Y. (toliau kartu – gyventojai) raštu kreipėsi į Administracijos Eismo saugumo komisiją (toliau – Eismo saugumo komisija) dėl leidimo pastatyti kelio ženklą „Motorinių transporto priemonių eismas draudžiamas“ (toliau – kelio ženklas) gyvenvietėje (*duomenys neskelbtini*) (toliau – gyvenvietė). Paaiškina, kad prašyme nurodė svarbius ir aktuales argumentus dėl saugumo, t. y. kodėl turėtų būti apribotas automobilių eismas gyvenvietėje. Teigia, kad gyventojų prašyme buvo išdėstyti visi argumentai ir motyvai, į kuriuos Eismo saugumo komisija atsižvelgė ir leido gyventojams savo lėšomis įsirengti kelio ženklą. Pažymi, kad po kelio ženklų įrengimo gyvenimas gyvenvietėje tapo saugesnis ir ramesnis. Paaiškina, kad gyvenvietės kelias veda tik iki šalia esančios geležinkelio linijos. Kol nebuvo kelio ženklų pašaliniai asmenys važiuodavo iki geležinkelio linijos, triukšmaudavo, išgėrinėdavo ir pan., todėl buvo keliamas pavojus gyventojų saugumui ir ramybei, asmenų tekdavo prašyti, kad jie pasišalintų, kildavo konfliktų.

2024 m. balandžio mėnesio pabaigoje, kaip teigia Pareiškėjas, neoficialiai iš kitų asmenų sužinojo, kad kelio ženklas yra naikinamas. Pareiškėjo teigimu, į Eismo saugumo komisijos posėdį jis nebuvo pakviestas, nebuvo informuotas apie tai, kad dėl kelio ženklų yra

skundų, kad vyksta svarstymai. Pareiškėjas pažymi, kad neturėjo galimybės susipažinti su skundu (*reikia suprasti – pateiktu dėl kelio ženklo Eismo saugumo komisijai*), pateikti paaiškinimus ir argumentus. Pareiškėjas kelia klausimą, kodėl Eismo saugumo komisijai motyvai ir argumentai dėl kelio ženklo buvimo, į kuriuos ji atsižvelgė prieš keletą metų, dabar pasirodė nebeaktualūs.

Pareiškėjas nurodo, kad, sužinojęs apie galimą kelio ženklo naikinimą, elektroniniais laiškais kreipėsi į Šiaulių rajono merą ir administracijos direktorių su prašymu paaiškinti situaciją, tačiau paaiškėjo, kad Eismo saugumo komisijos posėdis jau buvo įvykęs.

Pareiškėjo įsitikinimu, jis turėjo būti pakviestas dalyvauti Eismo saugumo komisijos posėdyje, jam turėjo būti suteikta galimybė pateikti savo argumentus ir prašymus, tačiau to nebuvo padaryta; daro prielaidą, kad jei nebūtų kreipęsis elektroniniais laiškais, tai nebūtų buvęs informuotas apie ketinimą naikinti kelio ženklą. Skunde Pareiškėjas paaiškina, kad prieš keletą metų tos pačios Eismo saugumo komisijos leidimu kelio ženklas buvo įrenginėjamas gyventojų lėšomis, todėl, Pareiškėjo teigimu, Eismo saugumo komisija tinkamai neišsprendė ir piniginių išlaidų kompensavimo klausimo.

Pareiškėjo vertinimu, Rašte nurodytas motyvas „<...> prašymuose minimas įvažiavimas į (*duomenys neskelbtini*) kaimą yra laisvas valstybinės žemės ruožas, skirtas privažiuoti prie sklypų <...>“ yra niekinis, nes prieš keletą metų minėtas motyvas minėtai komisijai nebuvo aktualus. Pareiškėjas pažymi, kad Rašte nepasisakoma apie tai, kad keliukas, kuriuo privažiuojama prie sklypų, baigiasi tuoj pat už sklypų ir tolimesnis važiavimas juo galimas tik geležinkelį aptarnaujančiam transportui. Kelio ženklas neužkerta galimybės privažiuoti prie sklypų jų savininkams, juose gyvenantiems asmenims, aptarnaujančiam transportui, draudžiama važiuoti tik šiame sąraše neįvardintiems asmenims. Būtent dėl to ir buvo gautas ankstesnis leidimas įrengti kelio ženklą, kad būtų galima apsaugoti nuo pašalinių asmenų.

Atsakovė atsiliepimu sutinka su Pareiškėjo skundu ir prašo jį tenkinti.

Atsiliepime (b. l. 13-14) nurodyta, kad pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – Vietos savivaldos įstatymas) 6 straipsnio 32 punkto nuostatas, savivaldybė atlieka tokias funkcijas, kaip savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas.

Nurodo eismo saugumo užtikrinimo principus, išvardintus Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – Saugaus eismo įstatymas) 4 straipsnyje: valstybės pareiga – sudaryti saugias ir vienodas visiems eismo dalyviams dalyvavimo eisme sąlygas, eismo dalyvių pareiga – žinoti ir laikytis valstybės nustatytos eismo tvarkos; eismo dalyvių sveikatos ir gyvybės užtikrinimas svarbiau negu ūkinės veiklos ekonominiai rezultatai; asmens, visuomenės ir valstybės interesų įvertinimas ir derinimas užtikrinant saugų eismą. Šio įstatymo 10 straipsnio 8 dalies 3 punktas (2023 03 28 įstatymo Nr. XIV-1858 redakcija) numato, kad savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius, užtikrindamas eismo saugumą, sprendžia eismo organizavimo klausimus miestų ir kaimų gyvenamosiose vietovėse, vietinės reikšmės keliuose. To paties įstatymo 10 straipsnio 8 dalies 2 punkte nurodyta, kad savivaldybės meras ar jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius iš savivaldybės administravimo subjektų ir valstybinio administravimo subjektų savivaldybėje, nevyriausybinių organizacijų atstovų sudaro savivaldybės eismo saugumo komisiją, tvirtina jos nuostatus.

Pažymi, jog iki 2023 m. balandžio 1 d. galiojusio Saugaus eismo įstatymo 10 straipsnio 8 dalis reglamentavo savivaldybės administracijos direktoriaus funkcijas užtikrinant eismo saugumą.

Šiaulių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2021 m. balandžio 7 d. įsakymu Nr. A-596 „Dėl Šiaulių rajono savivaldybės eismo saugumo komisijos sudarymo ir jos nuostatų patvirtinimo“ (*viešai skelbiama savivaldybės interneto svetainėje <http://195.182.89.44/aktai/document/55299>*) buvo sudaryta Šiaulių rajono savivaldybės Eismo saugumo komisija.

Paaiškina, kad atsižvelgiant į pasikeitusį teisinį reglamentavimą dėl vykdomosios institucijos funkcijų vykdymo pagal Vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 pakeitimo įstatymą Nr. XIV-1268, taip pat į Saugaus eismo įstatymo Nr. VIII-2043 10, 11-1 ir 33 straipsnių pakeitimo

įstatymo nuostatas, iš naujo turėjo būti sudaryta Eismo saugumo komisija savivaldybės mero potvarkiu arba savivaldybės meras turėjo suteikti įgaliojimą Savivaldybės administracijos direktoriui veikti pagal įstatyme priskirtą kompetenciją eismo saugumo užtikrinimo klausimais. Atsakovė nurodo, kad nei savivaldybės mero potvarkio dėl Eismo saugumo komisijos sudarymo, nei įgaliojimo savivaldybės administracijos direktoriui po 2024 m. balandžio 1 d. teisės aktų pasikeitimų tarp vidaus administravimo dokumentų nėra. Todėl Atsakovė nurodo, kad skundo nagrinėjimo metu nustatyta, jog buvo pažeista fizinio asmens prašymo, susijusio su saugaus eismo organizavimu Šiaulių rajono savivaldybės vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse, nagrinėjimo tvarka. 2024 m. balandžio 17 d. įvyko Eismo saugumo komisijos posėdis, kuriame buvo svarstomas ir fizinio asmens prašymas dėl kelio ženklo. Posėdžio metu vienbalsiai buvo nuspręsta demontuoti kelio ženklą Nr. 303 „Motorinių transporto priemonių eismas draudžiamas“ (toliau – kelio ženklas) Kėblių k., Šiaulių kaimiškoji sen., Šiaulių r. sav. Atsižvelgdamas į šį Eismo saugumo komisijos sprendimą, Šiaulių rajono savivaldybės meras 2024 m. balandžio 24 d. potvarkiu Nr. M-306 „Dėl eismo saugumą gerinančių ir eismo reguliavimo priemonių įrengimo ir perstatymo“ įpareigojo Šiaulių kaimiškosios seniūnijos seniūną demontuoti kelio ženklą. Atsakovė konstatuoja, kad nors sprendimą dėl kelio ženklo demontavimo priėmė kompetentingas viešojo administravimo subjektas – meras, tačiau buvo pažeista pagrindinė procedūra – fizinio asmens prašymą išnagrinėjo tam įgaliojimų neturintis subjektas.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, Atsakovė sutinka, kad Pareiškėjo skundas būtų tenkinamas. Nurodo, kad ištaisę vidaus administravimo teisinio reglamentavimo trūkumus ir neatitikimus, įsipareigoja iš naujo nagrinėti ir spręsti klausimą dėl kelio ženklo tikslingumo gyvenvietėje. Posėdžio metu patvirtino, kad jau yra priimti Eismo saugumo komisijos nuostatai pagal aktualų teisinį reglamentavimą.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Šiaulių rajono savivaldybės administracijos (minėta, toliau – Atsakovė) 2024 m. balandžio 30 d. rašto Nr. SG-597(3.3E) „Dėl kelio ženklo“ (minėta, toliau – Raštas) teisėtumo.

Pažymėtina, kad Pareiškėjas skunde kaip skundžiamą administracinį sprendimą nurodo Šiaulių rajono savivaldybės administracijos Eismo saugumo komisijos 2024 m. balandžio 30 d. sprendimą Nr. SG-597 (3.3E.), tačiau iš skundo priedų (b. l. 4) matyti, kad Pareiškėjas skundžia Šiaulių rajono savivaldybės administracijos 2024 m. balandžio 30 d. raštą Nr. SG-597(3.3E) „Dėl kelio ženklo“.

Iš byloje esančių duomenų nustatyta, kad Pareiškėjas elektroniniu paštu (b. l. 8) kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybės merą ir į Administracijos direktorių G. Karklelį, siekdamas išsiaiškinti, kodėl buvo nuspręsta demontuoti kelio ženklą, kodėl į svarstymą dėl minėto kelio ženklo panaikinimo nekviečiami suinteresuoti asmenys – gyvenvietės gyventojai, kodėl galimai atsižvelgiama tik į vieno asmens (galimai skundą pateikusio) interesus, iškėlė klausimą dėl už kelio ženklo montavimo patirtų išlaidų atlyginimą, taip pat nurodė aplinkybes ir motyvus, kodėl minėtas kelio ženklas buvo pastatytas. Papildydamas elektroninį laišką (b.l. 8) Pareiškėjas išdėstė savo poziciją dėl galimai skundą dėl kelio ženklo pateikusio asmens, dar kartą nurodė, jog neaiškūs ženklo panaikinimo motyvai ir dėl jo pastatymo patirtų išlaidų atlyginimo ir eismo saugumo klausimai.

Skundžiamu Raštu (b. l. 4) Pareiškėjui atsakyta į jo 2024 m. balandžio 26 d. ir 2024 m. balandžio 29 d. prašymus, nurodant, kad 2024 m. balandžio 17 d. įvykusio Eismo saugumo komisijos posėdžio metu vienbalsiai nuspręsta kelio ženklą demontuoti, o Šiaulių kaimiškosios seniūnijos seniūnas įpareigotas organizuoti kelio ženklo demontavimą iki 2024 m. liepos 1 d. Rašte nurodoma, kad kelio ženklas įrengtas privačiomis lėšomis ir bus perduotas Pareiškėjui. Pažymėta, kad prašymuose minimas įvažiavimas į (*duomenys neskelbtini*) kaimą yra laisvas valstybinės žemės ruožas, skirtas privažiuoti prie sklypų.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu Raštu, skundu kreipėsi į Komisiją, nurodydamas, kad jam neaiškūs Eismo saugumo komisijos motyvai ir argumentai dėl kelio

ženklų panaikinimo, nebuvo išspręstas už kelio ženklų montavimą patirtų išlaidų atlyginimo klausimas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (aktuali redakcija nuo 2024 m. sausio 1 d., toliau – VAĮ), kuris nustato viešojo administravimo principus, <...> garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje; Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas (minėta, toliau – Saugaus eismo įstatymas, aktuali redakcija nuo 2024 m. vasario 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d.), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (minėta, toliau – Vietos savivaldos įstatymas, aktuali redakcija 2024 m. kovo 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d.), Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2021 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1014 redakcija) patvirtintos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (aktuali redakcija, galiojanti nuo 2022-09-03, toliau – Taisyklės).

Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punkte nustatyta, kad viena iš savarankiškųjų savivaldybių funkcijų yra savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, be kita ko, ir saugaus eismo organizavimas.

VAĮ 10 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad administracinius sprendimus turi teisę priimti tik viešojo administravimo subjektai, turintys šio įstatymo nustatyta tvarka jiems suteiktus įgaliojimus. Remiantis VAĮ 4 straipsnio 5 dalyje pateikta viešojo administravimo subjekto sąvoka, savivaldybių administravimo subjektai yra ir kolegialios savivaldybės institucijos šio įstatymo nustatyta tvarka įgalios atlikti viešąjį administravimą. Vienas esminių požymių, leidžiančių subjektą pripažinti viešojo administravimo subjektu, yra VAĮ nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai. Kitaip tariant, viešąjį administravimą gali vykdyti tik tokie subjektai, kuriems buvo suteikti įgaliojimai vykdyti šią veiklą.

Pagal Saugaus eismo įstatymo 11 straipsnio 1 dalį, savivaldybės ar kiti juridiniai ir (ar) fiziniai asmenys – kelių savininkai ar valdytojai, atlikdami priskirtąsias funkcijas, užtikrina vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse saugias eismo sąlygas, įgyvendindami juose eismo saugumo priemones. Saugaus eismo įstatymo 10 straipsnyje nustatyti subjektai, atsakingi už eismo saugumą užtikrinimą, ir jų funkcijos minėtoje srityje. Šio įstatymo 10 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad užtikrindamas eismo saugumą, savivaldybės meras arba jo įgalios savivaldybės administracijos direktorius, be kita ko, „<...> iš savivaldybės administravimo subjektų ir valstybinio administravimo subjektų savivaldybėje, nevyriausybinių organizacijų atstovų sudaro savivaldybės eismo saugumo komisiją, tvirtina jos nuostatus <...>“ (2 punktas). Taigi, iš minėto reglamentavimo yra aišku, kad eismo saugumo komisija sudaroma išimtinai savivaldybės mero potvarkiu arba, esant pastarojo įgaliojimui, savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu.

Nuo 2023 m. balandžio 1 d. įsigaliojus naujai Vietos savivaldos įstatymo redakcijai, t. y. pasikeitus teisiniam reglamentavimui dėl vykdomosios institucijos funkcijų vykdymo pagal Vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 pakeitimo įstatymą Nr. XIV-1268, keitėsi ir Saugaus eismo įstatymo (Saugaus eismo įstatymo Nr. VIII-2043 pakeitimo įstatymas Nr. XIV-1858) 10, 11-1 ir 33 straipsnių reglamentavimas, t. y. pagal naujas teisinio reguliavimo nuostatas savivaldybių administracijoms kilo pareiga iš naujo sudaryti eismo saugumo komisijas savivaldybių merų potvarkiais arba savivaldybių merai turėjo suteikti įgaliojimą savivaldybių administracijų direktoriams veikti pagal Saugaus eismo įstatyme priskirtą kompetenciją eismo saugumo užtikrinimo klausimais.

Taisyklių 35 punkte įtvirtinta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų nustatyta, kad Eismo saugumo komisija veikė pagal nuostatus, kurie buvo patvirtinti 2021 m. balandžio 7 d. Šiaulių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu Nr. A-596 „Dėl Šiaulių rajono savivaldybės Eismo saugumo komisijos sudarymo ir jos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Įsakymas). Eismo komisijos sudarymo metu galiojusi Vietos savivaldos įstatymo redakcija (iki 2023 m. kovo 31 d.) numatė, kad vykdomosios valdžios funkcijas savivaldybės lygmeniu atlieka administracijos direktorius. Analogiška nuostata buvo įtvirtinta ir iki 2023 m. balandžio 1 d. galiojusio Saugaus eismo įstatymo 10 straipsnio 8 dalyje,

kurioje buvo nurodyta, kad saugos eismo užtikrinimas buvo patikėtas savivaldybės administracijos direktoriui.

Komisija byloje nustatė, jog Eismo saugumo komisija, kurios 2024 m. balandžio 17 d. posėdyje buvo svarstomas ir fizinio asmens prašymas dėl kelio ženkle, veikė pagal 2021 m. balandžio 7 d. Šiaulių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu patvirtintus nuostatus. Tačiau, pagal 2024 m. balandžio 17 d. aktualias tiek Vietos savivaldos įstatymo, tiek Saugaus eismo įstatymo nuostatas, Eismo saugumo komisijos nuostatai turėjo būti patvirtinti savivaldybės mero arba jo suteiktu įgaliojimu savivaldybės administracijos direktoriaus. Kaip matyti iš 2024 m. balandžio 17 d. metu galiojusių Eismo saugumo komisijos nuostatų, ši komisija nėra sudaryta savivaldybės mero potvarkiu arba jo įgaliojimu Administratoriaus direktoriaus įsakymu. Sutiktina su Atsakovės išvada, kad, nors sprendimą dėl kelio ženkle demontavimo priėmė kompetentingas viešojo administravimo subjektas – meras, tačiau buvo pažeista pagrindinė procedūra dėl fizinio asmens prašymo nagrinėjimo, todėl skundžiamo rašto ydingumą lemia tai, kad fizinio asmens prašymą išnagrinėjo tam įgaliojimų neturintis subjektas, t. y. Eismo saugumo komisija veikianti pagal neaktualius nuostatus (VAĮ 10 straipsnio 1 dalis). Jei individualus administracinis teisės aktas yra priimtas pažeidžiant esmines jo priėmimo procedūras, jis yra naikintinas kaip neteisėtas ir (ar) nepagrįstas. Panaikinus Raštą, Atsakovei kyla pareiga iš naujo išnagrinėti kelio ženkle panaikinimo faktines aplinkybes ir dėl jo priimti administracinį sprendimą. Skundžiamo teisės akto panaikinimas reiškia, kad konkrečiu atveju atkuriami buvusi iki ginčijamo teisės akto priėmimo padėtis, t. y. atkuriamos pažeistos Pareiškėjo teisės ar teisėti interesai (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 94 straipsnis).

Skundu Pareiškėjas suformulavo ir reikalavimą įpareigoti Eismo saugumo komisiją, priimant sprendimą dėl kelio ženkle panaikinimo, pakviesti į šios komisijos posėdį, kuriame bus nagrinėjamas klausimas dėl kelio ženkle demontavimo, ir Pareiškėją. Pažymėtina, jog administracinio akto priėmimas ginčo situacijoje yra išimtinai viešojo administravimo subjekto prerogatyva, todėl Komisija, įpareigodama Atsakovę priimti naują sprendimą dėl kelio ženkle demontavimo, neturi teisinio pagrindo nurodyti Atsakovei, nei kokią sprendimą ji turėtų priimti, nei kokią konkrečią procedūrą – dalyvaujant nurodytiems asmenims ar jiems nedalyvaujant – taikyti. Atsakovei priėmus sprendimą, Pareiškėjui neužkertamas kelias vėl kreiptis į Komisiją, jeigu priimtas sprendimas jo netenkins.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. Y. skundą tenkinti.

Panaikinti Šiaulių rajono savivaldybės administracijos 2024 m. balandžio 30 d. raštą Nr. SG-597(3.3E) „Dėl kelio ženkle“ ir įpareigoti Šiaulių rajono savivaldybės administraciją per 20 darbo dienų priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė